

Motion till riksdagen 2016/17:1909

av **Margareta B Kjellin (M)**

Tillämpningen av strandskyddslagstiftningen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om åtgärder för att bevaka att tillämpningen av strandskyddslagstiftningen inte hämmar landsbygdens utveckling och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av begränsningarna i strandskyddet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att länsstyrelserna bör underlätta för ett strandskydd på 100 meter och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

När proposition 2008/09:119 Strandskyddet och utvecklingen av landsbygden, behandlades och beslutades i riksdagen, var uppfattningen att man därmed underlättade för byggnation och utveckling, inte minst på landsbygden. I betänkandet framgår det t ex att förslagen syftar till att öka det lokala och regionala inflytandet över strandskyddet och att man skulle kunna besluta om vissa lättnader för byggnation i strandnära lägen. Utvecklingen har visat att resultaten av lagändringarna inte blev de förväntade. Politiskt fattade beslut har i myndighetsprocesserna urholkats och resultat har uppfattats som en försämring enligt många. Därför föreslog alliansregeringen en ändring i proposition 2013/14:214 Strandskyddet vid små sjöar och vattendrag där det föreslogs ändringar i miljöbalken samt en följdändring i plan- och bygglagen (2010:900). Ändringen syftar till att förbättra möjligheterna till bebyggelse och andra åtgärder i sådana strandnära områden som angränsar till små sjöar och vattendrag.

Ändringen som trädde ikraft den 1 september 2014 innebär att länsstyrelsen fick möjlighet att upphäva strandskyddet vid små sjöar och vattendrag, om det område som upphävandet avser har liten betydelse för att tillgodose strandskyddets syften. Förslaget innebär att det ska bli lättare att upphäva strandskyddet i denna typ av områden än vad som i dag krävs för upphävande i andra strandskyddsområden, där kravet är att det ska

vara uppenbart att området helt saknar betydelse för att tillgodose strandskyddets syften. Ändringarna var både välkomna och nödvändiga. Inte minst för att den tillämpning som hittills gällt gällande strandskyddslagstiftningen till stor del har hämmat landsbygdens utveckling. Det gäller t ex definitionerna av ett LIS-område, där det är svårt att förstå klokskapen i att det bara ska kunna gå att göra enstaka bebyggelse intill redan befintlig sådan. Självfallet ska man kunna bygga ett hus också på platser där inga andra hus finns i närheten, det gäller inte minst de norra delarna av Sverige.

Dessa lagändringar var viktiga framförallt för möjligheten att leva och bo i hela Sverige. Det är förstås inte någon lagstiftares mening att försvåra istället för att förenkla för människor. Det är bara beklagligt att det som varit politikens intention, under resan till förverkligande har ändrats och medfört konsekvenser som inte var avsikten. Av det skälet är det synnerligen viktigt att följa den beslutade ändringen, om möjlighet att upphäva strandskyddet vid små sjöar och vattendrag, så att den praktiska tillämpningen av lagen motsvarar syftet.

Regeringen bör därför vidta åtgärder för att bevaka att tillämpningen av strandskyddslagstiftningen inte kommer att hämma landsbygdens utveckling. Utöver detta är det väldigt viktigt att även se över möjligheterna att ändra på begränsningarna i skyddet. I dag gäller skyddet land- och vattenområden 100 meter från strandlinjen och därtill har länsstyrelserna möjlighet att öka detta område upp till 300 meter. Men på många håll runt om i landet under senaste åren har länsstyrelserna utökat strandskyddet till 300 meter. Detta har länsstyrelserna kritiserats för i många fall. Detta har inneburit i praktiken att det generella strandskyddet på 100 meter har ändrats till 300 meter. Istället för att verka för att utöka strandskyddet borde länsstyrelsen underlätta för ett strandskydd på 100 meter.

Margareta B Kjellin (M)